

HOVORY MASARYKOVY ZÁKLADNÍ ŠKOLY

číslo 32 a 33

Projekt EU s názvem Zažij sochařství.

podzim 2020

Vážení rodiče, milí žáci a všichni čtenáři našeho školního časopisu. Vzhledem k tomu, že na jaře nebylo možné z důvodu uzavření škol vydat 32. číslo, rozhodli jsme se, že poprvé vydáme jeho dvojčíslo.

Uplynulé pololetí loňského školního roku nám přineslo plno změn. Snad tou pro nás nejvýznamnější bylo rozhodnutí, kterým se od 11. března 2020 školy uzavřely. Někteří z nás mohou zavzpomínat na chřipkové prázdniny, nebo dokonce na dříve vyhlášené „uhelné“, ale že by se školy na více jak dva měsíce - pro některé z nás i více – uzavřely, to jsme ještě nezažili. Bohužel situace byla taková, a nám nezbylo nic jiného než se jí přizpůsobit a snažit se i nadále zabezpečit pro žáky plnění povinné školní docházky. Nebylo to pro nikoho z nás jednoduché, všichni jsme byli vhozeni do vody a museli jsme se rychle naučit plavat. S odstupem času snad můžeme říci, že jsme obstáli. Na konci května jsme se mohli opět setkat se svými učiteli a kamarády, znovu začít pracovat ve škole a obnovit pravidelný denní režim. Do školy na konci května nastoupilo skoro 300 žáků. Někteří z nich mohli, nebo dokonce museli, zůstat doma a dále se vzdělávat na dálku. Všichni jsme se společně sešli až 30. 6. 2020 při předávání vysvědčení, a to jsme si opravdu užili. A hurá na prázdniny s tím, aby už bylo prvního září.

Pro nás nastal čas na to, abychom mohli vymalovat, dovybavit nábytkem zbylé třídy v pavilonu, položit nové podlahové krytiny, dokoupit další dvě interaktivní tabule, leckde bylo třeba něco doopravit či dotáhnout, aby nový školní rok mohl začít podle našich představ.

Prvního září bylo na nás na všech vidět, že jsme se opravdu do školy těšili. Více dělíme hodiny, zavedli jsme nový volitelný předmět vyučovaný v angličtině i nepovinný předmět španělštinu. Rozjely se kroužky i aktivity, na které jsme čekali. My učitelé ani naši žáci jsme neponechali nic náhodě. Už od druhého zářijového týdne jsme se společně učili používat novou školní komunikační platformu Microsoft Teams pro případ, že bychom museli opět někdy využít distanční formu vzdělávání.

Nastalo pondělí 12. října - a je to tady! Nejprve střídání ročníků na 2. stupni a nakonec po dvou dnech úplné uzavření školy. Skoro ze dne na den tvoření rozvrhů pro distanční vzdělávání, půjčování notebooků a další aktivity, které s nastalou situací souvisely.

Věříme, že 16. listopadu, kdy chceme předávat školní časopis, už budeme všichni na svých místech a žáci ve školních lavicích se svými spolužáky. To si přejeme nejenom my zaměstnanci, ale i žáci, o čemž se můžete přesvědčit po přečtení příspěvků v časopisu.

Děkujeme našim kolegům a zaměstnancům školy, že se s nastalou situací vyrovnali a zvládli ji; našim žákům, že poctivě přistupovali ke školní práci z domova, a samozřejmě také rodičům, bez jejichž podpory a pomoci bychom se neobešli. Snad už máme to nejhorší za sebou a můžeme doufat, že už konečně bude lépe. Hodně optimismu, dobré nálady a hodně zdraví všem!

PhDr. Oldřich Šik, MBA

Výuka prezenční i distanční na jaře 2020

V květnu 2020 se většina našich žáků 3. A vrátila do školy k prezenční výuce. Žáci byli rozděleni do skupin po 15. Složení skupin bylo neměnné po celou dobu prezenční výuky, tedy do 30. 6. 2020. Ve třídách byla dodržována nařízená hygienická opatření. Žáci se snažili pravidla dodržovat.

Několik žáků zůstalo z pochopitelných důvodů doma.

Výuka probíhala podle daného rozvrhu pro jednotlivé skupiny. Veškeré úsilí jsme věnovali tomu, aby se s žáky probralo učivo daného ročníku v českém a anglickém jazyce, matematice a prvouce. Vše bylo náročné nejen pro žáky, ale i pro vyučující.

Žáci, kteří se nemohli zúčastnit prezenční výuky, měli možnost každý den se připojit k online výuce do třídy. Všichni žáci tuto možnost hojně využívali. Nejenže se mohli se spolužáky ve třídě vzdělávat, ale mohli se i vidět a hovořit s nimi a to bylo

pro některé děti velmi důležité a přínosné. Odpoledne probíhaly konzultace a doučování online.

Bylo to náročné období v životě dětí, ale i nás vyučujících. Z téhle mimořádné situace jsme si odnesli mnoho zkušeností jak v komunikaci mezi vyučujícími, žáky, rodiči, tak ve využívání nových přístupů výuky a využití počítačových technologií.

Pro vysvědčení si přišli téměř všichni osobně.

Mgr. Marcela Kolářová

Rozloučení Strašidýlek - 3. B

Konec minulého školního roku nás postavil před problém, jak si co nejlépe užít třídní rozloučení a následné předávání vysvědčení. Abychom dodrželi všechna daná pravidla, využili jsme možnosti přesunout obě akce do prostor klubovny „Sluníčko“.

Nejdříve se konalo víkendové rozloučení. Děti absolvovaly stezku odvahy, samy si k obědu uvařily skvělý bramborový guláš, na sobotní odpoledne připravily spolu s paní vychovatelkou Zdeňkou Liškovou pásmo vystoupení a soutěží pro všechny přítomné dospěláky. Všichni zúčastnění mi jistě dají za pravdu, že to byla velká legrace, ale došlo také na slzy dojetí. Rodiče se postarali o raut, ze kterého až oči přecházely ☺, a o překvapení ve formě hudebního vystoupení folkové (country, tramské ... ☺) kapely.

Předávání vysvědčení proběhlo o týden později. Zúčastnili se i zájemci z řad rodičů. Na rozdíl od předchozí akce nám přálo i počasí, a tak jsme mohli nechat pláštěnky a holínky doma. © Děti na své učitelky a vychovatelky v průběhu dalších let zapomenou. Já a paní vychovatelka na tuto třídu (děti i rodiče) ale nezapomeneme. Děkujeme.

Mgr. Michaela Nováková a Zdena Lišková

Recitační soutěž 2. a 3. ročníku

V minulém školním roce, ještě než se škola uzavřela, se konala soutěž v recitaci. Druháci a třetíáci ve svých třídách pilně trénovali své básničky a ti nejlepší je zarecitovali před svými spolužáky a porotou. Mezi druháky byl nejlepší Ondřej Šneberk. Druhé místo obsadila Nora Kuželíková a třetí skončila Agáta Svobodová. Mezi třetíáky porotu zaujala nejvíce Laura Jelínková, dále také druhá Barbora Nováková a třetí Monika Soušková. Doufáme, že i letos se recitační soutěž uskuteční a budeme se moci zúčastnit i okresního kola, které se bohužel nekonalo.

Mgr. Klára Benešová

Projektový den ve škole

Po dlouhé jarní koronavirové absenci ve škole se někteří z nás opět vrátili 25. května do školních lavic. Strašně jsme se na sebe těšili.

V červnu nás navštívila Jana Ježková, paní učitelka ze ZUŠ v Plzni. S naší třídní paní učitelkou Jaroslavou Rozmarovou pro nás připravily projektový den na téma – Lidské tělo. Nejprve jsme všichni společně hráli vědomostní hry a tak si připomněli své znalosti o lidském těle. Seznámili jsme se s velkým množstvím materiálu, který nám byl k dispozici. Některý nám byl známý a již jsme s ním pracovali, jiný jsme vůbec neznali. Třeba montážní PUR pěnu nebo sprejové barvy. Samostatně jsme se rozdělili do skupin a rozmyšleli jsme o tématu a naplánování našeho projektu. Rozhodli jsme se pro název - Orgány. Na velkoformátový karton jsme obkreslili lidské tělo v životní velikosti. Začali jsme vybírat vhodný materiál a rozdělili jsme si úkoly. V encyklopediích jsme hledali obrázky. A už jsme začali navrhovat, stříhat, šít, lepit, skládat a přilepovat. Mozek jsme tvořili stříkáním montážní pě-

ny. V závěru jsme oblepili celé tělo papírovou lepenkou a na zahradě jsme barevnými spreji vytvořili pozadí. A bylo hotovo.

Na závěr jsme hodnotili průběh pracovního dne. Diskutovali jsme o tom, jaká část nás bavila nejvíce, jaký materiál nás zaujal, co bylo pro nás nejtěžší, jaká byla spolupráce mezi členy skupiny. Všichni jsme pracovali s velkým úsilím a cílem, aby byl náš výtvar ten nejlepší. Všem skupinám se práce opravdu vydařily a paní učitelky nás pochválily.

T. Němečková, 5. A

Stonožka škvorova

Dnes po obědě jsem uviděl stonožku, která nám lezla po fasádě. Vzpomněl jsem si na Vás a hned jsem běžel pro mobil i vyfot...

Kluci ze 7. B v karanténě zkoumali přírodu

V karanténě, v době uzavření škol, v rámci přírodopisu měli kluci ze 7. B dobrovolně pozorovat a dokumentovat živočichy, kteří žijí v přírodě, na našich zahradách i v našich obydlích. Ideálně měli najít živočichy, o kterých jsme se učili, a zjistit, zda je pravdou to, co jsme si společně v hodinách říkali. Mohli ale také hledat i ty živočichy, o kterých se teprve učit budeme, a samostatně bádát, o které živočichy se jedná.

Prvním odvážným reportérem byl Milan Černý, který vyfotografoval a natočil slepýše a stonožku škvorovou.

Druhým odvážlivcem byl Jan Lang, který dokumentoval ještěrky na Věžce v Druztové. Zde kousek jeho povídání:

„... Vydali jsme se proto na „naši“ zříceninu hradu Věžka v Druztové. Z minulých roků jsme věděli, že se to tam ještěrkami a slepýši jen hemží. Mají tam dobré podmínky pro život. Žijí totiž ve škvírách mezi kameny, v různých skulinách a podobně. Také se rády sluní na vyhřátých kamenech. To proto, že jsou to studenokrevní živočichové. Znamená to, že čím nižší je jejich teplota, tím jsou pomalejší. Když se na sluníčku nahřejí, jsou rychlé a mohou dobře chytat hmyz, který jim slouží jako potrava. V článku jsem zjistil, že jsou schopné chytit mouchu i za letu.

Na zřícenině se nám podařilo najít velké množství ještěrek obecných (*Lacerta agilis*) a jednoho slepýše křehkého (*Anguis fragilis*). Zajímavé bylo, že jsme u ještěrek našli větší množství samečků než samiček. To se pozná tak, že sameček má jasně zelené boky těla a břicho, kdežto samičky jsou celé hnědé. Když jsme si je prohlédli zblízka, zjistili jsme, že vypadají jako pravěcí ještěři. Celé tělo je pokryto šupinami, na konci prstů končetin mají dráčky, které jim umožňují lezení a šplhání.“

Mgr. Michaela Kokošková

Tulipány

Minulý rok jsme ještě jako OSMÁCI při pracovní výchově sázeli cibule jarních květin k altánu za tělocvičnou, vyráběli jsme jmenovky, abychom věděli, kde roste ten náš vlastnoručně zasazený

tulipán. Bohužel jsme neměli možnost sledovat proměny. Tak jen prostřednictvím sdílených fotografií jsme posuzovali náš zahrádkářský výkon. Uvidíme, zda příští rok opět pokvetou.

Mgr. Hana Müllerová

Děti malují pro Konto bariéry

V minulém školním roce byla vyhlášena celostátní soutěž Děti malují pro Konto bariéry. Před uzavřením škol jsme se v rámci soutěže pustili se sedmými a devátými ročníky do zpracování tématu Ze života hmyzu. Práce byly zaslány již po uzavření škol a pevně jsme doufali, že soutěž nebude zrušena jako některé jiné. A zadařilo se. Krásné čestné uznání ve své kategorii získaly Barbora Komacová a Julie Folková ze současné 8. B a Natálie Hofírková, dnes již bývala žákyně naší školy.

Mgr. Michaela Kokošková

Umělecká výzva

Ve druhém pololetí školního roku 2019/2020 byla vyhlášena „Umělecká výzva“. Jednalo se o projekt, který byl určen všem žákům druhého stupně. Účast žáků byla zcela dobrovolná. Projekt

probíhal během uzavření škol. Žáci se do projektu mohli přihlásit například s výtvarnou prací, napsat báseň, mohli natočit reportáž či složit skladbu. To vše na téma Co se děje.

Sedm žáků zaslalo moc povedené projekty. Jmenovitě se jednalo o Viktorii Vopatovou a Lucii Růžičkovou ze 7. B, Tomáše Kroužela, Robina Víta a Matyáše Nykla ze 7. A, Patrika Fantu z 8. A a Alberta Juhose ze 7. B. Všichni dostali pochvalu, diplom a drobný dárek.

Všem těmto žákům moc děkuji za jejich práci a úsilí. **Mgr. Michaela Kokošková**

původní fotka

koncová fotka

1 V DOBĚ KORONAVÍRU JE KRÁSNÉ JARO ©

ROBIN VÍTA 6.A

*A teď už spolu s námi vzkročte do školního roku
2020/2021 😊*

Jak to všechno začalo pro 1. B

Všichni víme, že letošní prvňáčci měli svůj nástup do školy vzhledem ke karanténním opatřením o něco obtížnější než předchozí ročníky. Brzy si však na nové prostředí zvykli a dnes už byste nepoznali, že se po chodbách pavilonu neprohánějí odjakživa. 😊

Námořníci z 1. B vypluli na svoji dlouhou a nepochybně dobrodružnou plavbu základní školou neohroženě, situa-

ci zvládli na „podtržku“. Přejme jim, ať se jejich plavba obejde bez bouří a vlnobítí a doplují bez nehody do každého přístavu, který je cestou čeká.

Mgr. Michaela Nováková

Pasování na čtenáře

Pasování prvňáčků na čtenáře probíhá většinou na konci školního roku. Vzhledem k současným „koronavirovým“ opatřením se letos muselo přesunout na začátek školního roku 2020/2021. Žáci 2. A a 2. B se sešli 22. září v místní knihovně, kterou měli možnost si prohlédnout, vyzkoušet a předvést čtení, zahrát si hru. Odměnou jim byla pochvala od paní knihovnic, které jim předaly balíčky s knížkou, provizorním čtenářským průkazem a drobnými dárky.

Jsme rádi, že i přes současnou komplikovanou situaci měly děti možnost stát se oficiálně čtenáři. Mrzí nás, že se akce nemohli zúčastnit jejich rodiče, kteří by ze svých dětí měli jistě radost. Doufáme, že toto náročné období bude brzy za námi a sejdem se všichni při nějaké další zdařilé akci.

Mgr. Markéta Kubíková, Mgr. Alena Patejdlová

3. A v novém školním roce

Na konci loňského školního roku nás – tehdy ještě druháky – maminky vyfotily s rouškami. Měla to být památka na zvláštní školní rok. Po prázdninách jsme se sešli už jako třetíci. Věřili jsme, že školní rok bude jiný než ten minulý.

Jaký bychom chtěli mít? V tomto školním roce bychom chtěli – být spolu v jedné třídě, společně se učit, naučit se hodně z angličtiny. Jezdit na plavecký výcvik, povídat si o přestávce (taky trochu zlobit). Vyrábět v družině s paní vychovatelkou, chodit na vycházky a jet na školní výlet. Co už nechceme? Být rozdělení do dvou tříd a vidět se pouze přes Skype. Nechceme se učit přes počítač. Být doma a nevidět se se spolužáky a kamarády. Nelíbí se nám být ve škole s rouškou.

Jedno se nám už nesplnilo – do školy chodíme v roušce. Uvidíme, jestli se splní naše další přání. Držím palce třetíakům, aby zbývající přání vyšla a tato fotografie byla jen jedna.

Mgr. Anna Kroftová

Tak jaký budeš, roku 2020?

Na počátku tohoto roku plného nul jsme si sepsali, co od něj očekáváme, co si přejeme a co pro to uděláme. Už jsme téměř na konci, co se na to společně podívat?

MŮJ CÍL:

Mít radost, závodit v běhu, abych si splnila moje tajné přání, vyhrát alespoň jeden závod v krasobruslení, být baletkou, vyhrát lyže, dostat se do NHL, udělat dobrý skutek, být letec, lásku, hrát kulečnick.

MOJE PŘÁNÍ:

Chtěla bych morče, chtěla bych koně, to je tajné, abych měla kamarády, vidět Gretzkeho, chtěl bych jet v rychlém autě, chci být dobrá, chci se stát fanouškem Lollypopz, chci být hodná, dal bych si zas někdy kebab, chci umět salto dozadu, přeju si, aby sněžilo, mám přání být spolu s vaší rodinou.

V ČEM SE ZLEPŠÍM:

v počítání, ve cvičení, v psaní, v angličtině, ve fotbale, v chování k rodičům, v technice.

CO ZMĚNÍM:

můj život, pleť, ještě nevím, váhání, budu doma vařit, nic, budu uklízet pokojík.

CO UDĚLÁM PRO SVÉ ZDRAVÍ:

Budu si mýt ruce, budu v zimě chodit bez mikiny, začnu posilovat břicho, přestanu málo pít, budu dělat vše dobré, nebudu osahávat cizí věci, přestanu běhat, budu jíst zeleninu, budu si čistit zuby, udělám všechno.

MOJE DALŠÍ PLÁNY:

- Adršpach, Kokořín, Veverčí
- stát se mechanikem na závodech
- až budu velká, nebudu smutná
- pojedu na kole 100 kilometrů
- jít na měsíc
- mít bunkr na stromě
- vyrazit na výlety
- nemůžu si vzpomenout

Co vy na to? Je to trochu legrace, ale také trochu k zamyšlení. Držme palce, ať se vše co nejlépe vydaří.

Třída 3. B a Mgr. Arnoštka Pavlová

Hrátky s očkem a se slovy

Jestli se na něco děti z naší třídy po dlouhé pauze opravdu těšily, byli to kamarádi a také náš plyšový zelený chlupatý maskot Očko. Spolu s ním jsme si zkusili, jak je těžké být básníkem, najít rýmy a spojit je do básně. Zde jsou naše první pokusy:

Ať se dobře daří hezkým slovům a všem, kteří si s nimi rádi hrají.

3. B a Mgr. Arnoštka Pavlová

Prázdniny končí, škola už t'uká,
Očko nám tančí, paní učitelka fňuká.
Máme nové kamarády
a máme se spolu rádi.

M. Pacáková, L. Bimová, E. Korelusová, R. Bažantová, M. Beran, J. Kubiček

Jaro – čaro – maro,
les – ves – pes,
to je celý les.

A. Stauberová, J. Šimonová

Štěká, vrčí, zuby cení,
lepší hlídač nad něj není.
Má rád děti, chce si hrát,
pes je věrný kamarád.

Znáte krávu? Kráva bučí,
telátko se od ní učí.
Umí říkat BŮ a BŮ,
naložte mi do žlabu.

N. Navarová

Ó, co to na louce voní?
To bude asi rozkvetlé kvítí.
Sluníčko nám hezky hřeje,
jé, to bude naděje.

E. Korelusová

Byl jeden kluk,
měl v ruce luk.
Svítilo sluníčko,
jelo kolem autíčko.
Kluk šel jezdit na kole
a upadl na mole.

F. Bim, E. Korelusová, J. Kubiček, R. Tříška

Konec prázdnin
Těšíme se do školy,
budeme psát úkoly.

J. Kubiček, S. Pokladník, M. Beran, O. Šneberk

Kravičky, kravičky,
vylezte z té travičky.
Na podzim se schovejte,
domů už se vydejte.

S. Penven, O. Tomka, R. Bažantová, O. Šneberk

Čerti, čerti, čerti,
s vámi nejsou žerty.
Vylézáte z pekla,
máma se vás lekla.
Já vím, že jste hodní
jako kapr vodní.
Přinášíte dobroty
až od lidí ze Lhoty.
M. Beran a tatínek

Přírodovědná vycházka

Ve čtvrtek 17. září jsme vyrazili na přírodovědnou a seznamovací vycházku s naší novou třídní učitelkou J. Rozmarovou. V předchozí hodině přírodovědy jsme si zopakovali znalosti z prvouky o živé a neživé přírodě. Cílem vycházky byl rybník Drahotín. Cestou jsme si všímali přírodnin a poznávali je. Bylo jich mnoho (bříza, dub, olše, šípková růže, jírovec maďal, buk, akát, volavka, kapr, hlemýžď...). Hledali jsme i lidské výtvořiny. Když jsme dorazili k veřejnému ohništi, nanosili jsme suché dříví, většina z nás si sama připravila klacek na opékání a už stačilo jen založit oheň. To se nám podařilo bez problémů. Všichni jsme si na buřtech moc pochutnali. Také počasí se nám vydařilo a vycházka se všem líbila.

E. Jílková, P. Hojda, 4. A

Sluníčková výtvarka

V hodině výtvarné výchovy jsme si vyzdobili naši třídu velkým holčičím a klučičím sluníčkem. Paní učitelka nám připravila do plastových mističek různé temperové barvy. Každý z nás si štětcem natřel dlaň a udělal otisk na barevnou čtvrtku. Po zaschnutí jsme otisk obstrihli, napsali svoje jméno a nalepili na připravené sluníčko. Tak jsme vytvořili sluníčkům paprsky. Někteří z nás si tisk dlaně užili několikrát. Klukům i holkám se veselá sluníčka povedla. Moc nás to všechny bavilo.

M. Praizler, V. Kliková, S. Kliková, J. Štych, M. Plevková, 4. A

Jaký – jaká jsem?

V hodině slohu jsme se věnovali tématu – charakterizuj sám – sama sebe. Je těžké psát o sobě. S kladnými vlastnostmi se člověk vždycky pochlubí rád, ale se zápornými už je to mnohem těžší. Sebekritika u mnohých nebývá úplně lehká. Tak posud'te, jak jsme to zvládli.

Ve škole se snažím, hlásím se, pracuji, plním si povinnosti a poctivě dělám úkoly. Jsem chytrá, ale někdy mi trvá déle, než něco vymyslím. Učení mě opravdu baví, občas se mi ale do něj nechce. Většinou si umím sama poradit.

Ve škole dávám pozor, plním si povinnosti, ale občas mi to nemyslí. Mám dobrou paměť a představivost. Po splnění úkolů si zahraju na housle. Když přijde maminka z práce, ukážu jí, co bylo ve škole. Občas bývám líný, někdy naopak pracuji rád.

Snažím se mít pěkné známky a být pozorná. Ráda mamce pomáhám s úklidem a při vaření. S kamarádkou Mončou někdy vaříme pro své sourozence. Nemám ráda, když mě moje sestra otravuje při čtení. Miluji koně a chodím s babičkou na procházky. Nesnáším, když někdo lže. I když čtu ráda, nerada píšu čtenářský deník. Jsem zodpovědná a mám velkou představivost. Baví mě ruční práce. Myslím, že si pamatuji hodně informací.

Při vyučování dávám pozor. Někdy ale zapomínám a pak se vymlouvám. Víím, že to není správné. Vždy, když něco slíbím, snažím se to dodržet. Dokážu si poradit. Občas se s bráchou pohádám, přesto ho mám moc ráda.

Jsem pracovitý, snaživý, při výuce aktivní a pozorný, mám dobrou paměť a pěkné známky. Paní učitelka mě chválí. Mamince pomáhám při domácích pracích. Vysávám, uklízím nádoby z myčky, nakrájím třeba zeleninu k jídlu. Doma se hodně vymlouvám, občas i lžu, nechce se mi dělat úkoly a s bráchou zlobíme.

F. Peroutková, M. Řezáč, J. Štych, M. Kocourková, B. Nováková, 4. A

Už jsou z nás čtvrtáci

Už jsme zase o krok dále. Naučíme se spoustu nových věcí, ale bude to čím dál těžší a těžší. Přestěhovali jsme se do velké budovy, do nové hezké třídy 4. B. Už nejsme mezi prcky. Teď jsme naopak ti prckové ve velké budově my. Máme nové předměty, prvouka už se nám rozdělila do vlastivědy a přírodovědy.

Máme taky nové paní učitelky. Vyžaduje se po nás, abychom byli samostatnější.

Jediné, co se nezměnilo, je naše parta. A za to jsem moc rád.

A. Stožický, 4. B

Moje oblíbené přestávky

Ve škole mám rád přestávky. Když zazvoní, připravím si hned na další hodinu a pak si jdu povídat se spolužáky. O fotbale, o hřišti, kdy se odpoledne sejdem a tak. Někdy se do toho tak zabereme, že přeslechneme zvonění. Anebo jsou ty přestávky tak krátké!? Je fajn, že jsme každý jiný a máme jiné koníčky, alespoň si máme pořád o čem povídat. A tím se i navzájem poznáváme.

N. Benedík, 4. B

Jezdíme na plavání

Každé pondělí jezdíme se třídou na plavání. Po dvou hodinách učení se nasvačíme a šup do autobusu. Cesta uběhne raz dva a už jsme v šatně. A nastane zmatek, jsme tam jako sardinky. Rychle všechno posbírat a honem do sprchy. Pak vyjdeme schody, odložíme si věci podle družstev, naskáče do vody. A začíná výcvik. Prsa, kraula i znak je dobré znát. Paní plavčice nám dává zabrat, ale my to vždycky zvládneme. Po přestávce se všichni těšíme na volné plavání, ale do studené vody se nám moc nechce. Brr, ta je studená! Zábavné plavání rychle uteče a je konec. Jdeme na nástup, to už ale někteří z nás vypadají, jako by je někdo obarvil modrou barvou. A když se k tomu ještě přidá drkotání zubů, je to opravdu zajímavý pohled. Odcházíme do sprch a pak do šaten. Tady začíná hra na detektivy. Najít svoje oblečení, plavky nebo třeba gumičku do vlasů není zrovna jednoduché. Ale nakonec to vždycky dobře dopadne – paní učitelky všechno najdou a pomůžou nám. Pak se několikrát přepočítáme, aby tam někdo nezůstal, a jdeme k autobusu. Dobře se bavíme, někdy zlobíme. A těšíme se na oběd, protože po plavání máme hrozný hlad.

Plavání nás baví. Jsme takoví malí vodníci.

děvčata ze 4. B

Do bazénu s úsměvem

Jsou z nás ryby,
jsou z nás žabky,
jsou z nás malí vodníci,
někdy také potápěči s brýlemi.
Kdo se to tam jen tak plácá?
Ten, komu plavčík dobré rady dává.
Až to tady ukončíme,
závodů se zúčastníme.

S. Chmelařová, 4. B

Začal nový školní rok a nastaly velké změny ...

Prázdniny jsou nenávratně pryč a učitelé i žáci se společně vrátili po dlouhé době do školy. První týden třídní učitelé společně se žáky doplňovali a aktualizovali třídní dokumentaci, proběhla výměna učebnic a začala skutečná výuka, jejímž obsahem bylo hlavně opakování učiva, doplnění informací z distanční výuky a snad i odstranění případných neznalostí. Velká změna nastala u žáků současného 6. ročníku, kteří postoupili na 2. stupeň. Převzali je noví třídní učitelé. Od žáků se očekává větší samostatnost, přibyly nové předměty a s tím i hodiny v rozvrhu. Žáci mají více povinností a úkolů. A jak to vidí samotní žáci ze 6. B? Co pro ně znamená přestup na 2. stupeň? „Kladně hodnotíme dataprojektor s tabulí, přivítali jsme mezi sebou nové spolužáky, máme nové předměty – dějepis, přírodopis, zeměpis, fyziku,

výchovu ke zdraví. Zajímavé je pro nás i časté střídání učitelů na jednotlivé předměty, kladně hodnotíme i získávání spousty nových informací. A co se nám nelíbí? Máme více hodin a více učení a více úkolů. Máme méně volného času, musíme se víc učit. Máme přísnější učitele. A vadí nám omezení související s covidem – 19. Ale nejvíce nám vadí dlouhé fronty na oběd.“ Pevně věřím, že si naši noví šestáci rychle zvyknou a budou úspěšnými žáky 2. stupně základní školy.

Mgr. Jaroslava Kupková

Žáci 7. ročníků odpovídali na otázky v konverzačním cvičení, a tím procvičovali přítomný čas v angličtině.

What do you do at English lessons?

We learn English.

What time does your other have breakfast?

My mum usually eats breakfast at 7.

When do you get up in the morning?

I get up at 6.

What do you watch on TV?

I watch comedies.

L. Nová, 7. B

When do you get up in the morning? I get up at six o'clock.
What does your aunt do? She takes care of her kids.
Where do you go on a bike? I go for my friends.
When does your mum go to bed? She goes to bed around ten PM.

V. Vermeš, 7. A

What do you do at English lessons? At English lessons we learn English.
What time does your mother have breakfast? My mother has breakfast at five.
What time do you get up? I get up at 7.
What do you watch on TV? I watch Netflix.

J. Lontschar, 7. A

What do you play at P.E. lessons? I play football.
What time does your mother have breakfast? She has breakfast at 7 AM.
When do you get up? I get up at 6.40 AM.
When does your mum go to bed? She goes to bed at 11 PM.

R. Hanus, 7. A

7. B – začátek školního roku

Po dlouhých jarních měsících, kdy jsme kvůli COVIDU-19 nechodili do školy, utekly rychle letní prázdniny a my jsme se v září všichni sešli zase ve třídě. Hned první den jsme měli pozvanou paní Hajšmanovou, fotografku, která nám vytvořila společný snímek, jehož zvětšenou verzi máme pověšenou na dveřích třídy.

Během úvodního týdne jsme si vyměnili učebnice a vyřídili s paní učitelkou všechny důležité třídnické věci. A pak to začalo. Opakování a dohánění učiva ve všech předmětech, spousta povinností, které jsme si odvykli plnit. Ale nedá se nic dělat, musíme se snažit, abychom byli zase v obraze. ☺

Po celou dobu se pro jistotu připravujeme na on-line výuku, i když si asi nikdo nepřeje, aby byla škola zase zavřená. Se spolužáky ve třídě se nám učí líp. Co nám ale vadí, je povinné nošení roušek, teď už i při vyučování. Je to nepříjemné, my s tím bohužel nic nemůžeme dělat. Nařízení se musí dodržovat.

Mrzí nás, že kvůli koronavirové nákaze nemůžeme vyjít na žádné akce, zážitky tohoto typu nám chybí. A nyní na nějakou dobu nebudeme

moci zpívat při hudební výchově a tělocvik bude také omezený. Věříme ale, že všechno se ctí zvládneme.

Mgr. Marie Mattasová a V. Ježek, 7. B

Během jarní karantény moji žáci psali dopis nemoci COVID-19. Někteří mírný, jiní rozzlobený. Několik jsem jich pro vás vybrala.

Milý Covide,

na náš svět ses dostal neznámým způsobem. Nakazil jsi mnoho lidí po celém světě. Při Tvé čertovině musela vláda vyhlásit karanténu. Ze začátku mi karanténa připadal špatná, ale pak jsem změnil názor. Každý můj den byl skoro stejný, už mi dokonce začaly splývat. Ale po nějaké době mi to otevřelo oči. Dělán teď věci, na které bych neměl čas. Sice mi kvůli Tobě zrušili můj nejoblíbenější sport, ale na druhou stranu jsem začal cvičit. Až se věci vrátí do normálu, chci být silnější a připravený odehrát skvělou sezónu. Už teď se cítím mnohem lépe jak fyzicky, tak psychicky. Také jsem oslavil své 12. narozeniny, ale jinak než každý rok.

Jelikož oslava být nemohla, tak mi moje rodina přichystala úžasnou snídani a na chodbě na mě čekalo překvapení. Uvědomil jsem si plno věcí. Začalo to vnímáním maminky, že je na všechno sama. Proto jsem jí začal více pomáhat. Také mi chyběla zábava s mým pejskem a práce na zahradě. Teď celý víkend strávím na zahradě a už se na to moc těším. Karanténa mi moc prospěla, ale chybí mi už škola, kamarádi a hraní fotbalu.

Proto Tě moc prosím, Covide, tu svoji čertovinu ukonči a už se nikdy nevracej! S přáním, aby se na Tebe vynalezl nějaký lék, se loučí Kryštof Hofírek.

K. Hofírek, 7. B

Vážený pane Covide,

přišel jsi k nám bez pozvání a překopal nám náš život, na který jsme byli doposud zvyklí. Kvůli Tobě se nesmím vidět se svými kamarády ze školy, z divadla ani ze vsi. Nemůžu jet ani s mamkou do obchodu, jít do města, do kina či divadla. Navíc nám díky Tobě vznikl nový módní doplněk – rouška. Nedá se v ní dýchat a nepoznáme, kdo se pod ní ukrývá.

První dny v karanténě byly opravdu podivné, nikam se nesmělo, ani k prarodičům, po kterých se mi moc stýskalo. Byla jsem jen zavřená doma se svojí domácí školou, kterou jsem měla hotovou celkem rychle, protože jsem se dost nudila. Se školou jsem měla jet na mnoho výletů, o které jsme bohužel přišli. Nebýt mobilu a sociálních sítí, nevěděla bych, jak se daří spolužákům, kamarádům a mým babičkám a dědečkům. Mrzí mě také, že byl přerušen můj oblíbený divadelní kroužek, kde nás čekalo představení pro rodiče a přátele. S rodinou jsme chtěli vyrazit k moři a při zpáteční cestě si prohlédnout krásnou přírodu ve Slovinsku v horách. Ale tajně si pořád přeji, aby ses zase brzy vrátil tam, odkud jsi přišel, a vše se vrátilo k životu před Tebou a my třeba mohli odjet. A když ne, vezmeme stan a budeme více cestovat po naší zemi. Teď už je to trochu lepší, občas se vidíme s babičkami a dědečky, se svým bratrancem nebo jedu s kamarádkou na kole a na procházku k řece. Ale do školy se vrátím až po prázdninách. Na rozdíl od svých bratrů. Jeden maturuje a druhý chodí do první třídy, tak oba ještě do školy půjdou, uvidí své učitele a kamarády. To jim jen mohu závidět.

Ale celá Tvoje návštěva přinesla i něco moc pozitivního. Užiju si společné chvílky se svými rodiči a sourozenci, chodíme na procházky, hrajeme hry a spoustu času trávíme v přírodě.

Všichni se také více starají o své zdraví a chovají se hezky k ostatním. Také příroda se díky situaci uzdravuje. Přesně jak se říká ve známém přísloví, že všechno špatné je pro něco dobré. Přeji si, aby vše hezké zůstalo i po Tvém zmizení.

Sbohem, Covide. Viktorika

V. Vopatová, 7. B

Vážený pane Covide-19,

mám pocit, že vy za tu pohromu neboli pandemii úplně nemůžete. Neříkám, že jste úplně bez viny a že nemáte také právo žít jako ostatní. Odkud jste, kde jste vznikl, proč jste nás napadl zrovna teď? Na to se Vás chtějí zeptat tisíce a statisíce lidí. Máte nám předat nějaké poselství? Pokud ano, mluvte prosím zřetelněji. Kvůli Vám zemřelo mnoho lidí různých národností. V tento okamžik, kdy v některých zemích konečně denní nákaza klesá, začínáme řešit, proč jste k nám vlastně zavítal. Byl jste vytvořen uměle v laboratoři jako chemická zbraň? Máte za úkol nás zabíjet? Nebo nás máte pouze postrašit, abychom si začali vážit života? Já osobně si myslím, že už tady mezi námi žijete dlouho, ale nedával jste o sobě znát. Vyčkával jste na vhodnou chvíli, kdy se objevit. Malé plus Vám již teď připsat můžeme. Rodiny tráví společně více času, podnikají více aktivit a více si váží jeden druhého. Bohužel je to jen jediné plus. Radím Vám, abyste co nejrychleji zmizel a už se neukázel. Myslím, že až si přečtete tenhle dopis a zmizíte, budou všichni rádi. Proto mě prosím poslechněte. Předem děkuji za splnění mého přání, a pokud nás opustíte, krásný zbytek života.

S pozdravem Adélka ☺

A. Chaloupková, 7. A

Dobrý den, paní učitelko,
nejdříve jsem myslel, že půjdeme po týdnu do školy, všichni se potkáme v lavicích a bude vše opět stejné jako předtím. Když ale nemůžeme do školy, napíšu Vám dopis o tom, jak mi epidemie ovlivnila život.

První zprávy o pandemii mi nepřišly tak hrozné, ale pak se nemoc začala rozšiřovat a nemohli jsme chodit ani ven, ani na fotbalové tréninky a zápasy.

Úkoly musíme dělat z domova, každé pondělí nám paní učitelky posílají další zadání z každého našeho předmětu. Nemohu jezdit k babi ani k dědovi, abych je chránil a nenakazil je. I když nyní je hezké počasí, tak se vídáme u nich na zahradě. Dnes jsme třeba rozdělali oheň a opékali jsme hermelíny a buřtíky.

Musím chodit ven jen s rouškou. To samé platí i do obchodů. Máme v naší vsi, v České Bříze, Coop, kam někdy zajedu, když mě tam mamina pošle. Mnoho lidí v krámu nepotkám, spíš nikoho.

Před třemi týdny u nás ve vsi v rozhlase hlásili, že můžou děti na hřiště. Je to super, protože se s klukama ze třídy každý den domluvíme a jedeme na kole na hřiště. Tam hrajeme fotbal, tenis anebo si jen tak povídáme. Většinou do pěti hodin musím být doma. Někdy zapomenou roušku, kterou si s klukama pověsíme na plot, který lemuje celé hřiště. To nevadí, mamina mi dá druhý den jinou a ta zapomenutá tam na mě do druhého dne počká.

Jsem rád, že z mé rodiny nikdo neonemocněl. Nemám ve svém okolí nikoho, kdo by byl nemocný tímto virem. Jsem za to moc rád a moc se těším na to, až se opět sejdeme ve třídě všichni společně, nebudeme muset mít roušky a budeme si povídat o tom, co jsme za celý dlouhý čas prožili.

A už teď můžu říct, že chodit do školy je mnohem lepší, než se učit doma.

Mějte se moc pěkně a těším se brzy na viděnou.

A. Riedl, 7. A

Poezie podle Antonína Přídala

Byla jedna slečna ze Sence,
a ta se chodila koukat na srnce.
Jednou však srnci utekli,
A už se nikdy nevrátili.
To je příběh slečny ze Sence.

V. Ježek, 7. B

Byla jedna slečna z Druztové,
kde žijí záhadní tvorové.
Schovávají se za hradem,
živí se velkým pokladem
A odpočívají pod velkým javorem.

K. Hofírek, 7. B

Byl jeden pán z Liberce,
Ten prodával koberce.
Došla jim látka,
tak začala hádka,
kdo látku koupí.
Byl jeden pán z města,
rád modeloval z těsta.
Vytvaroval duhu,
pak zavázal stuhu.
Na dárek pro sluhu.

J. Šlajsová, 7. A

Byla jedna slečna ze Sence,
Která milovala lívance,
Ale jednou řekla,
že ochutná i povidla
A nakonec je vyplivla.

D. Rollingerová, 7. A

Byla jedna slečna ze Zruče,
koupila si v Plzni nové papuče.
Měly na chodidle barevný plyš,
chodila v nich po bytě jako myš.
Jednou je nechala vedle postele,
netušila, že si v nich kočka ustele.

R. Vít, 7. A

Zažij sochařství

Projektový den mimo školu

V rámci plnění projektů EU šablony se osmé ročníky účastnily projektového dne mimo školu nazvaného Zažij sochařství.

Dne 22. 9. 2020 se žáci v doprovodu Mgr. Michaely Kokoškové a Mgr. Marka Štembery vypravili do Nečtin, kde se seznamovali se sochařským uměním. Exkurze navazovala na projektový den mimo školu realizovaný v 1. pololetí školního roku 2019/2020. Letošní projekt byl více zacílen na zážitkové poznávání umění se zaměřením na sochařství. Celým dnem žáky provázela Mgr. Michaela Kokošková a expertka – sochařka Jitka Stoklasová.

Nejprve jsme se společně vydali na Andělskou stezku, kde jsou k vidění sochy českých i zahraničních umělců ze sochařského sympozia konaného právě v Nečtinech. Zde jsme za pomoci zážitkové aktivity prověřili smyslové vnímání žáků a také jejich důvěru v kolektiv. Vybraní žáci měli vnímat sochy pouze za pomoci hmatu a následně srovnávat svoji představu se skutečnou sochou. Ke každé soše pak řekla paní Stoklasová příběh jejího vzniku a zajímavé informace o daném autorovi.

Poté jsme se přesunuli na náves v Nečtinech. Žáci si zde prohlédli další díla již známých autorů. Za úkol měli přiřadit jméno k soše nebo naopak a svůj výběr zdůvodnit. To pro některé žáky byla úplná hračka. Ani si neuvědomili, že se právě naučili některé důležité pojmy jako například autorský rukopis. Následovala krátká prohlídka muzea, samozřejmě za dodržení všech epidemiologických zásad, které nás neopustily na jediném kroku.

A jak se říká, nakonec to nejlepší. Přesunuli jsme se totiž do sochařské dílny manželů Stoklasových, kde si žáci mohli na vlastní kůži, nebo spíše svými vlastními rukama, vyzkoušet některé z fází vzniku sochy. Žáci odlévali drobné předměty ze sádry a tesali do kamene různými nástroji, například palicemi a dlátky různých velikostí a podobně. Jeden ze žáků si dokonce našel kus kamene, vytesal do něj část svého jména a odvezl si ho jako suvenýr domů. Celý projektový den byl zakončen společnou diskuzí.

Za odměnu obdržel každý z účastníků brožurku Andělské stezky a Regionálního muzea v Nečtinech a samozřejmě i pracovní list, ve kterém žáci ukázali, co vše si zapamatovali a hlavně, co se jim líbilo a proč.

Mgr. Michaela Kokošková

Dne 22. 9. 2020 se naše třídy vypravily na exkurzi o sochařství do obce Nečtiny, kde jsme viděli spoustu krásných a umělecky zajímavých soch, hlavně na stezce lemované anděly. Poté jsme si zkusili pod vedením paní sochařky Jitky Stoklasové samostatně vytesávat do kamene nebo pracovat se sádrou. Exkurze byla velmi naučná a zajímavá.

A. Dandová, 8. A

Zamyšlení – návrat do školy

V první hodině slohu (9. 9.) jsme se zkusili vyjádřit k těmto otázkám:

Co bude stejné, co bude jiné?

Co všechno nás čeká?

Vydržela přátelství?

Proměnily se vztahy s dospělými?

Bude velký stres z dohánění výuky?

Některé práce z 9. B

Maky Kaiserová

Myslím si že, většina věcí okolo bude stejná (roušky, dvoumetrové rozestupy, možná další uzavírání škol). Určitě nás čeká hodně práce s doháněním učiva. Když se zpětně podívám, nic se na vztazích mezi mnou a mými kamarády nezměnilo, ale karanténa ze mě udělala většího introverta. Můj vztah s mamkou je o hodně lepší. Dokážeme se bavit bez hádek a ona pochopila, že se o sebe dokážu postarat, a nebere mě už jako malé dítě. S tátou je vše při starém. Bojím se, že díky Covidu bude opět výuka přes počítače. Tím pádem já i ostatní devátáci budou mít velký stres z přijímacích zkoušek na střední školy. Vše bude těžší a náročnější na přípravu. Tak snad to všechno zvládneme a Covid – 19 společně porazíme.

Katka Kožíšková

Předpokládám, že to teď bude ve škole mnohem těžší. Třeba jenom proto, že jsme v deváté třídě a máme spoustu opakování a dobírání látky z osmičky. Čekají nás hlavně přijímačky. Já upřímně doufám, že se školy znovu neuzavrou, protože bych se chtěla připravit co nejlépe. Moje vztahy s kamarády se v podstatě nezměnily. Spíš naopak, navázala jsem nová přátelství. Karanténa nebo nouzový stav mě spíše pomohl si uvědomit, jací přátelé o mne stojí a jací ne. Když se mi určitý člověk za těch šest měsíců, co jsme byli doma, ani neozval, uvědomila jsem si, že o přátelství se mnou zas tak nestojí. Vztahy s dospělými se nezměnily, ale je pravda, že si více povídáme a řešíme častěji věci společně.

Jirka Leš

Podle mě je stejný pouze čas, kdy se mám do školy dostavit. Jinak je vše jiné. Asi nedokážu předpovědět, co nás čeká, ale doufám, že bude jen lépe a lépe. Má přátelství vydržela a taky

se dost zlepšila, dokonce jsem navázal spoustu nových. Vztah s rodiči se díky intenzivnějšímu kontaktu o dost vylepšil. A stres z přijímacích zkoušek bych měl i bez půlroční přestávky, jen teď je kvůli situaci s Covidem ještě větší.

Filip Zahradník

Oproti loňskému roku se výrazně změnila opatření, která musíme dodržovat. Přátelství zůstala stejná, se všemi kamarády jsem byl stále v kontaktu. Vztahy s dospělými se u mě nezměnily, jelikož jsem byl většinu času ve svém pokoji. Obavy z dalšího studia mám. Stihnu se vše doučit a nebude mi chybět látka z osmého ročníku probíraná na dálku?

Dětská jóga

Než jsem začala vést kroužek dětské jógy, kladla jsem si řadu otázek. Jak mám cvičit jógu s dětmi? Jaké cviky jsou pro ně vhodné? Jak je motivovat? Moje obavy se rozplynuly hned při první hodině společného cvičení. Stačilo se pouze nechat dětmi inspirovat, a hlavně si nezapomenout hrát. Pro děti je pohyb přirozený a většinu jógových pozic postupně cvičí samy, bez mého zásahu. Názvy jógových pozic jsou dětem blízké (např. kočka, pes, lev, drak, hora, slunce, loďka, zvoneček...). Tyto pozice se děti učí za pomoci říkanek, písniček, pohádek, hraček a jiných pomůcek. Dětská jóga je speciálně upravená. Od jógy pro dospělé se liší výběrem cviků, dynamikou a celkovou atmosférou. Snažím se, aby naše lekce byly zábavné, hravé a užili jsme si při nich i hodně legrace.

Mgr. Markéta Kubíková

Projektové dny ve školní družině

V prvních měsících letošního školního roku probíhaly ve školních družinách vzdělávací projekty, které obohatily žáky o nové poznatky z oblasti ručních prací. Při ukázkách ruční výroby svíček, perníčků a háčkování žáci poznali, co všechno lze vyrobit i doma podle své fantazie a šikovnosti. Další projekt jim přiblížil život našich sladkovodních ryb v poutavém vyprávění vášnivého rybáře. Všechny projekty byly pro žáky velmi přínosné a poučné. Žáci si odnesli pěkné zážitky i dárečky.

Milena Záhořiková

Poděkování

ŽIVOT DĚTEM

Koncem září na naší škole proběhla charitativní sbírka Život dětem. Během tzv. Podzimních srdíčkových dnů se nám podařilo vybrat rekordní částka 18 420 Kč. Vám, kteří jste neváhali přispět, velmi děkujeme.

Mgr. Klára Benešová, Mgr. Jiří Folk

32. – 33. číslo školního časopisu vyšlo za podpory